

tăţeni nu rămăsesse în oraşu (afară de cei precipitaţi), dér că şi ênsuşii Ipsilante cu tótă óstea lui se retrăsese, cu uă đî înainte, spre părţile muntóse alle Câmpu-Lungului. Cu întórcerea acestuia aflându această scire, Kehaia-Beiú luă curagiú şi chiarú în aceeaşi đî, Duminică 29 Maiú, îşi aşedă tabăra, fôrá nici uă dátatură de puşcă, afară din Têrgovişte.

Acolo, nu permitea nici unui Turcú intrarea în oraşu, afară numai de câţi-va Zaporojeni şi acesta spre a nu se pricinui, după cum đicea elú, vre-uă stricăciune din partea ostaşilorú sêi, atâtú la Biserici cum şi pe la cassele oraşenilorú. Adevêrulú ênsé era că şi elú bănuia vre-uă cursă séú stratagemă de resbellú a lui Ipsilante. În acelaşú timpú, Zaporojeni prinseră, prin trădarea locuitorilorú pământeni, doué-đeci şi patru de ostaşi din batalionulú sacru şi câţi-va Albanezi, îmbrăcaţi în haine de săteni şi respândiţi pe la satele de prin prejurú, spre a-şi scăpa viaţa: şi presintându-i lui Kehaia-Beiú, acesta ordonă pe unii să 'i decapiteze iér pe alţi să 'i spândure.

În aceeaşi đî veni să se închine şi să se supună Turcilorú, ântêiú Ghencea cu şése ostaşi ai sêi, trimisú fiindú înainte de căminarulú Savva, care se afla totú închisú la mônăstirea Mărgineni.

Dupé acesta veni a doua đî şi ênsuşii Savva la Têrgovişte împreună cu Deli-başa Mihale, Kiu-ciucú-Ciolan şi cu unú numărú de 1000 şi mai